

GRUPA I Rodzina Kubusia Puchatka

12 kwiecień do 16 kwiecień 2021r.

„CHCIAŁBYM BYĆ KOSMONAUTĄ.”

- Oglądanie obrazków przedstawiających przestrzeń kosmiczną, statki kosmiczne, planety; zachęcanie dzieci do nazywania tego, co widzą na obrazkach.

- Zabawy konstrukcyjne *Budujemy statek kosmiczny*. Dzieci budują z różnych klocków statek kosmiczny, którym można byłoby udać się w podróż kosmiczną.

- Rozwiązywanie zagadki. Obrazki przedstawiające księżyc o różnym kształcie. Dzieci oglądają obrazki przedstawiające księżyc w kształcie koła i rogalika. Rysują te kształty palcem w powietrzu. Wypowiadają się na temat, czy widziały księżyc i jak on wyglądał.

Czasem ma kształt bułki,
czasem – srebrnego rogała.
Kiedy słońce gaśnie,
on na niebie się zapala.

Wśród gwiazdek, wysoko,
świeci się z daleka,
można już do niego
dolecieć rakieta.

- Słuchanie opowiadania Joanny Papuzińskiej *Jak nasza mama zreperowała księżyc*.

Mama opowiadała potem, że obudziła się w nocy, bo księżyc świecił jej prosto w twarz. Wstała z łóżka, aby zasłonić okno. I wtedy usłyszała, że ktoś pochlipuje na dworze. Więc wyjrzała przez okno, ciekawa, co tam się dzieje. I zobaczyła, że księżyc świeci na niebie z bardzo smutną miną, a po brodzie, osłoniętej małą, białą chmurką, płyną mu łzy.

– Co się stało? – spytała nasza mama. – Dlaczego płaczesz?

– Buuu!... – rozplakał się wtedy księżyc na cały głos. – Chciałem zobaczyć, jak wygląda z bliska wielkie miasto, spuściłem się na dół, zaczepiłem o wysoką wieżę i obtłukłem sobie rożek!

Księżyc odsunął białą chmurkę i mama zobaczyła, że ma utracony dolny róg. Wyglądał zupełnie jak nadłamany rogalik.

– Co to będzie! – lamentował księżyc. – Kiedy zrobię się znów okrągły, będę wyglądał jak plasterek sera nadgryziony przez myszy! Wszyscy mnie wyśmieją!

– Cicho – powiedziała mama. – Cicho, bo pobudzisz dzieci. Chodź tu, na balkon, połóż się na leżaku i poświeć mi, a ja spróbuję wymyślić jakąś radę na twoje zmartwienie.

Księżyc podpłynął do balkonu i ułożył się ostrożnie na leżaku. A mama nałożyła szlafrok, pantofle i poszła do kuchni. Cichutko wyciągnęła stolnicę, mąkę, jaja, śmietanę i zagniotła wielki kawał żółciutkiego ciasta. Z tego ciasta ulepiła rożek, taki, jakiego brakowało księżycowi.

– Siedź teraz spokojnie – powiedziała – to ci przyprawię ten twój nieszczęsny rożek. Okleiła mama księżycowi brodę ciastem, równiutko, i wylepiła taki sam rożek, jak ten, co się obtłukł. Potem wzięła jeszcze parę skórek pomarańczowych i tymi skórkami, jak plastrem, przylepiła ciasto do księżycy.

– Gotowe! – powiedziała. – Za kilka dni rożek ci przyrośnie i będziesz mógł te plasterki wyrzucić. Ale pamiętaj, na drugi raz nie bądź gapą, omijaj sterczące dachy i wysokie wieże. Przecież mogłeś się rozbić na kawałki.

- Rozmowa na temat opowiadania.
 - Kto płakał w nocy i obudził mamę? Co się stało księżycowi?
 - O co martwił się księżyc? Na jaki pomysł wpadła mama?
 - Z jakich składników zrobiła ciasto?
 - Czego użyła do przyklejenia brakującego rożka?
 - O co mama poprosiła księżyc?
- Ćwiczenie graficzne Kolorowy księżyc. Dzieci kolorują rysunki zabawnego księżycyca z wykorzystaniem wybranych przez siebie kolorów. Nazywają kolory, których użyły.

- Piosenka: *W Układzie Słonecznym*. <https://youtu.be/yxVMhKt-cvI>
- Ćwiczenie analizy i syntezy wzrokowej – Kosmonauta. Obrazek przedstawiający kosmonautę (pocięty na części). Dzieci układają obrazek przedstawiający kosmonautę (pocięty na części). Nazywają postać, którą przedstawia. Próbują wyjaśnić, kim jest kosmonauta. Omawiają jego wygląd. Wypowiadają słowo kosmonauta rytmicznie (z podziałem na sylaby) za Rodzicem, z różnym natężeniem głosu – cicho, głośno.
- Opowieść ruchowa *Wyprawa w kosmos* – przy nagraniu spokojnej melodii. Dzieci naśladują czynności, o których opowiada Rodzic.
Pewnego dnia dzieci postanowiły wybrać się w podróż kosmiczną, aby sprawdzić, czy w kosmosie można spotkać żywe istoty. Założyły skafandry kosmiczne, weszły po drabinie do statku kosmicznego, zapięły pasy bezpieczeństwa i wystartowały. Leciwały, leciały, omijały inne statki, machały rękami do pilotujących je kosmonautów, aż wylądowały na nieznannej planecie. Po drabinie wysiadły ze statku i przeskakiwały z kamienia na kamień, których pełno było dookoła. Następnie czołgały się przez gęste trawy do małego jeziora. Wrzucały do niego drobne kamyczki, aby się przekonać, czy jest głębokie. Nagle zobaczyły dziwną postać. Poruszała się na szeroko rozstawionych nogach, stawiając duże kroki. Co pewien czas podskakiwała w górę. Dzieci bardzo się przestraszyły. Zaczęły biec w kierunku swojego statku. Dopiero kiedy w nim usiadły, poczuły się bezpieczne, chociaż nieco zmartwione, że bliżej nie poznały mieszkańca planety, którą odwiedziły.
- Jak wyobrażamy sobie kosmitę? – malowanie palcem. Zaproponowanie namalowania wymyślonej przez dzieci postaci palcem maczanym w farbach w różnych kolorach. • Omówienie i pokaz sposobu malowania. • Samodzielne działania dzieci. • Oglądanie powstałych prac. • Zachęcanie do opowiadania o namalowanej postaci (z jakich części się składa); nadawanie jej imienia; wymyślanie nazwy planety, z której pochodzi.

- **Zabawy na świeżym powietrzu** • Zabawa ruchowa Wiatrak. Dzieci stają w małym rozkroku. Na hasło: *Wieje wiatr* wykonują wyprostowanymi rękami obszerne krążenia w przód (jak obracające się skrzydła wiatraka), a na hasło: *Wiatr przestał wiać* opuszczają ręce wzdłuż tułowia, utrzymując prawidłową postawę ciała. Rodzic podaje hasła na zmianę. • Spacer z rodziną – obserwowanie zmian zachodzących w przyrodzie.

Zabawa ruchowa *Zabawy kosmonautów*. Tamburyn. Dzieci maszerują po wyznaczonym terenie przy dźwiękach tamburynu. Podczas kolejnych przerw wykonują polecenia Rodzica np.: – stanie na jednej nodze, – podskoki obunóż w miejscu, – przeskakiwanie z nogi na nogę, – podskoki w parach, podskoki w kołach, – skłony i wyprosty.

- Ćwiczenia dotyczące syntezy słuchowej – Co powiedziałam? Rodzic wypowiada dotyczące tematu słowa z podziałem na sylaby, np.: ra-kie-ta, kos-mi-ta, pla-ne-ta, księ-życ, nie-bo. Dzieci powtarzają całe słowa.
- Słuchanie opowiadania Natalii Usenko UFO.

Pewnego razu wróżka Laurencja wybrała się do parku na poranny spacer. – Jejku! – zawołała nagle i stanęła jak wryta. – Śni mi się czy co? Na polance stoi ogromny talerz! Cały biały w różowe kwiatki. Skąd on się tu wziął? – Przyleciał – mruknęła papuga Klarcia. – Telewizji nie oglądasz czy co? To nie jest zwykły talerz, tylko latający. Nazywa się UFO. – A kto to są te małe kolorowe, co na nim siedzą? – Ufoludki, oczywiście. Zobacz, jak płaczą. Chyba mają kłopoty. – No to chodźmy im pomóc! – zawołała Laurencja. Ufoludki na ich widok ucieszyły się okropnie i zaczęły pokazywać coś na migi. – Zepsuły się im baterryjki – przetłumaczyła Klarcia. – Nie mogą lecieć dalej. – To ja im takie baterijki wyczaruję! – Laurencja podniosła swoją czarodziejską różdżkę. Niestety, za pierwszym razem wyczarowały jej się ogórki. Za drugim – kręgle. A za trzecim – maszynka do golenia. – Chyba się nie znam na baterijkach – westchnęła Laurencja. – W szkole czarownic zawsze miałam pałę z fizyki. Ufoludki płakały coraz głośniejsze i wyrwały sobie z głów czerwone włosy. Laurencja też zaczęła chlipać. – Przestań się mazać! – rozzłościła się Klarcia. – Rusz głową! – Już wiem! – zawołała Laurencja i puknęła się różdżką w czoło. W jednej chwili z dwu stron talerza wyrosły wielkie nietoperzowe skrzydła, a z trzeciej – puszysty lisi ogon.

– Pip, pip, kuraa! – wrzasnęły ufoludki i skoczyły do talerza. – Pęki, pęki, pa, pa! – To na pewno znaczy: „Hip, hip, hurra” i „Dzięki, dzięki” – wyjaśniła Klarcia. – A „pa, pa” – to sama wiesz. W chwilę później talerz, machając skrzydłami i powiewając ogonem, zniknął w chmurach. – Tym razem naprawdę ci się udało – powiedziała Klarcia. – Jesteś zupełnie dobrą czarownicą. – No myślę – odparła Laurencja i zadarła nos do góry.

- Rozmowa na temat opowiadania.
Co zobaczyła wróżka Laurencja w parku?
– Dlaczego ufoludki wylądowały w parku?
– Co wyczarowała wróżka zamiast baterijek?
– Jak się zakończyła ta historia?
- Ćwiczenia plastyczne *Ziemia – zielona planeta*. Potrzebne będą zielone kartki w kształcie koła, obrazki z kolorowych gazet, klej. Dzieci przyklejają na zielonych kartkach w kształcie koła obrazki przedstawiające rośliny, zwierzęta, ludzi powycinane przez Rodzica, bądź z jego pomocą, z kolorowych czasopism. Oglądają powstałe prace. Rodzic zachęca je do wypowiedzi na temat: Co (kogo) można zobaczyć (spotkać) na Ziemi?

- Ćwiczenia słuchowe *Zaklaszcz tak jak ja*. Dzieci słuchają prostych układów rytmicznych wyklaskiwanych przez Rodzica i powtarzają je.
- Zabawa pantomimiczna *Co można robić w dzień?* Rodzic pokazuje różne czynności, a dzieci odgadują, co dzisiaj robił. Następnie dzieci pokazują wykonywane przez siebie czynności, a Rodzic odgaduje, co to za czynności.
- Ćwiczenia klasyfikacyjne. Obrazki, kartoniki z obrazkami słońca lub księżyca. Dzieci oglądają obrazki (np. przedstawiające dziecko śpiące nocą w łóżeczku, kierowcę jadącego tirem nocą, dzieci spacerujące po parku, bawiące się w piaskownicy, w sali, karetkę pogotowia jadącą nocą). Umieszczają przy nich kartoniki z obrazkami słońca lub księżyca, w zależności od tego, czy dana sytuacja ma miejsce w dzień czy w nocy.

- Ćwiczenie graficzne *Promienie słońca*. Kartki z żółtymi kołami, żółte kredki. Dzieci dorysowują żółtą kredką promyki (kreski różnej długości) dookoła symbolizującego słońce koła wyciętego z żółtego papieru i naklejonego na kartce.

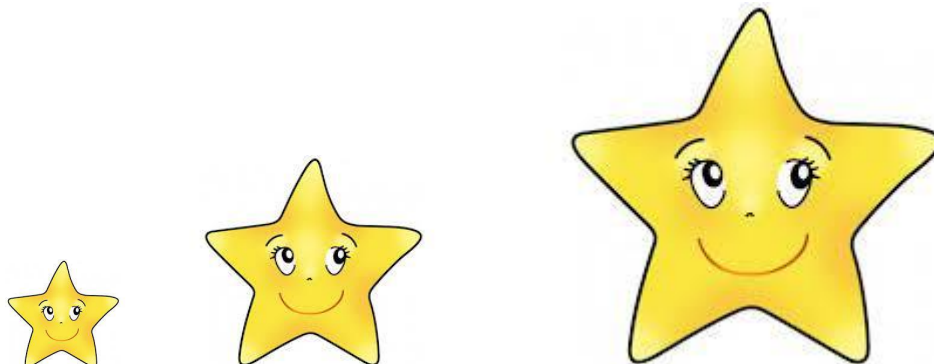

- Nauka rymowanki, ruchowa interpretacja jej treści.
 Kosmonauta idzie dróżką, przytupuje jedną nóżką,
 klaszcze w ręce raz i dwa, podskakuje: hopsasa.
 Już w rakiecie prosto siada, kiwa głową na sąsiada.
 Ster rakiety w ruch już wprawia, choć to wcale nie zabawa,
 i rakieta się unosi, bo ją o to ładnie prosi.
 Rodzic zachęca dzieci do naśladowania jego gestów oraz powtarzania rymowanki.

- Układ Słoneczny, wiadomości dla dzieci https://youtu.be/BsEQTrxL_6M
- Zabawa klasyfikacyjna *Od najmniejszej do największej*. Papierowe gwiazdki, tacki. Dzieci zbierają papierowe gwiazdki rozsypane przez Rodzica na dywanie. Układają je

na tackach zgodnie z ich wielkością. Układają łańcuch z gwiazdek z zastosowaniem rytmu: mała, większa, największa, mała, większa, największa (trzy sekwencje).

- Kosmiczne kolorowanki <http://www.supercoloring.com/pl/kolorowanki/kosmos-astronomia/promy-kosmiczne>
- Jak zrobić Kosmos w słoiku https://youtu.be/mRg-bpD4_Ww